

ПРЕЗ БУРЯТА

Аз ще дочакам празника на моите братя
и размаха на техните крила,
когато върху хиляди чела
ще начертае смъртен знак съдбата
и бурята със гръм ще призове
възбунените свои синове.

През сумрака на тежки горести и грижи,
през грохота всевечен на труда,
ще заблести предутринна звезда
и от прихлупените тъмни хижи,
безименни борци ще полетят
по стръмният и свят Спартаков път.

И аз ще видя непознати и велики
довчерашните стенещи тълпи,
пред чийто двери вечна мъка бди
и вечно дебнат нужди бледолики,
а в тъмните потрошени стъкла
Смъртта потропва с ледени крила,